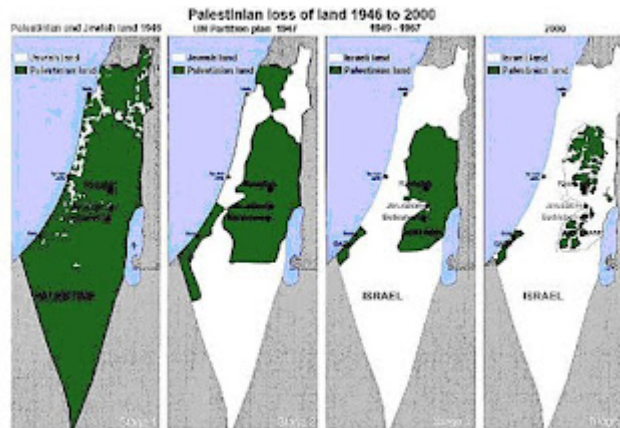


Takto jednoduchý je izraelsko-palestinský konflikt

 nassmer.blogspot.com/2010/05/takto-jednoduchy-je-izraelsko.html

Jeremy R. Hammond



Ve všeobecném povědomí panuje představa, že izraelsko-palestinský konflikt má tak dlouhé trvání proto, že je extrémně komplikovaný. Není ale nic, co by mělo tak daleko od pravdy. Pod zorným úhlem historických souvislostí je snadné pochopit příčiny, protože konflikt je velmi jednoduchý, a pokud tomu tak učiníme, bude zjevné i řešení.

V pozdním 19. století vzniklo hnutí pod názvem sionismus s cílem zřízení židovského státu v Palestině, která tehdy patřila k osmanské říši. Jako výsledek první světové války byla osmanská říše zrušena a Velká Británie si společně s Francií za zády mezi sebou domluvily rozdělení ukořistěných území.

Britové se stali okupační mocností v Palestině. Společnost národů vydala mandát, který Velké Británii tuto úlohu potvrzoval. Za války Britové arabským národům slíbili nezávislost jako protislužbu za jejich kooperaci v boji proti osmanským Turkům. Současně vyslovili Britové svou podporu pro cíl sionismu zřídit „národní vlast“ pro Židy a dali souhlas k židovskému stěhování do Palestiny. Sionistické úmysly se ale neselekaly vůbec s dobrým ohlasem u většiny arabského obyvatelstva Palestiny. Arabské státy navrhly, aby byla uznána nezávislost Palestiny a zřízena demokratická vláda, ve které

by byli zastoupeni i zástupci židovské menšiny. Toto řešení ale bylo zamítnuto jak ze strany sionistů tak i Britů, jejichž příslušná vedení zjistila, že se sionistický projekt dá realizovat pouze násilím se zbraní v ruce.

Když židovská imigrace neustávala a Arabové byli vytlačováni ze své země, docházelo k násilným střetům mezi oběma seskupeními. Například v roce 1921 došlo k výtržnostem a Arabové napadali židovská obytná území a v roce 1929 vraždili Arabové Židy v Hebronu. Sionistické teroristické organizace vyrazily nejen proti Arabům, nýbrž také proti Britům, jako například při rozmetání King David Hotelu v roce 1946. Tento útok byl proveden organizací Irgun, jejíž vůdce Menachem Begin se později měl stát izraelským ministerským předsedou.

Po druhé světové válce požádali Britové, kteří nezvládli sladit své protichůdné politické linie a závazky, nově založené Spojené národy, aby vzaly záležitost do svých rukou. To vedlo ke zřízení zvláštní komise OSN o Palestině. Členové této komise, ve které neseděl jediný zástupce z nějaké arabské země, výslovně zamítnuli právo obyvatelstva na sebeurčení. Ačkoliv arabské státy opakovaly svůj návrh ve formě demokratického řešení, byl tento opět odmítnut. Místo toho komise doporučovala rozdělit Palestinu na dvě části. Dle jejího dělicího plánu měla více než polovina země připadnout židovské menšině, která vlastnila akorát tak 7% země (zatímco 85% bylo ve vlastnictví Arabů). V roce 1947 se usneslo generální shromáždění na rezoluci, ve které se doporučovalo implementovat dělicí plán komise. Přirozeně byli Arabové proti tomuto plánu. V protikladu s rozšířenými hloupostmi nebyl Izrael vytvořen OSN. Izrael se zrodil 14. května 1948, když sionistická vůdcovská špička jednostranně vyhlásila jeho existenci. Sousední arabské země se chopily zbraní proti nově vyhlášenému státu ve válce, kterou Izraelci znají jako „válku za nezávislost“ a Arabi jako „Nakba“ čili „katastrofu“. V této válce bylo 700.000 Arabů buď vyhnáno ze svých domovů

anebo uprchlo z obav z dalších masakrů podobných tomu, který se konal ve vesnici Deir Yassin krátce před sionistickým prohlášením. .Na této etnické čistce ze strany Izraele se zakládá palestinský uprchlický problém, o kterém dnes tolik slýcháváme. Ačkoliv jim je podle Mezinárodního práva zaručeno právo na návrat, zdráhal se Izrael nechat navrátit ty, kteří uprchli a jejich potomky do země, která jim právoplatně náleží. To je také onen důvod k tomu, proč Palestinci dnes neuznávají, že Izrael „má právo na existenci“.

.K rozhodujícímu obratu došlo v červnu roku 1967, když Izrael provedl překvapující útok proti Egyptu (tehdy Spojené arabské republice). Ozbrojené síly Izraelců měly takovou převahu, že válka trvala pouze šest dní, za kterých Izrael vpochozoval do palestinských teritorií západního Jordánska a pásma Gazy a tyto okupoval. V důsledku této války vydalo OSN resoluci 242, která zdůrazňovala nepřipustnost přisvojení si území prostřednictvím války a požadovala po Izraeli, aby se z území, která obsadil, stáhl zpět. Dnes se West Bank ještě stále nachází pod izraelskou okupací. Izrael nadále pokračuje v bourání domů Palestinců a ve výstavbě židovských sídlišť za porušování Mezinárodního práva a početných resolucí OSN. Co s týká Gazy, tak odsud se Izrael v roce 2005 stáhl zpět, ale od té doby je oblast držena ve stavu obležení a dovnitř je vpouštěno jen tolik humanitárního zboží, aby nedošlo zrovna k totální humanitární katastrofě, zatímco to obyvatelé Gazy stále zanechává ve stavu bídy a beznaděje. Poté, dne 27. prosince 2008, odstartoval Izrael vzrostlý vojenský převrat proti Gaze pod názvem Lité olovo, během něhož izraelské vojsko nechalo na bezbranné obyvatelstvo a na infrastrukturu spouštět smrt a zkázu.

.Důvod, proč tento stav může být udržen, je celkem jednoduchý. Je to proto, že Spojené státy Izrael bezpodmínečně podporují. Příznačným příkladem je prohlášení vydané dříve vládou Obamy, že Izrael by v případě, že by nezastavil sídlištní aktivity, netrpěl žádným vyvozením důsledků. Podpora Spojených států by pokračovala dále bez ohledu na to. Tomuto poselství vláda premiéra Netanjahu perfektně rozuměla.

.Politika Spojených států musí být chápána a posuzována podle činů a ne podle slov. Je skutečností, že Spojené státy americké provinějí Izraele proti mezinárodnímu právu podporují finančně (více než 3 miliard amerických dolarů ročně), vojensky (bojová letadla F-16, bojové vrtulníky Apache a munice s bílým fosforem byla například nasazena během operace Lité olovo) a diplomaticky (kupříkladu vetem Spojených států amerických v bezpečnostní radě OSN).

.Nejpraktičtější a nejrozumnější řešení konfliktu je známo už několik desetiletí. Existuje mezinárodní shodnost o řešení dvou států, které bylo palestinskou stranou už dávno akceptováno. Důvod pro to, že toto řešení stále nebylo implementováno, je celkem snadný. Protože odmítavá politika Izraele a Spojených států amerických zabraňuje tomu, aby se tomu stalo. Politika Izraele půjde takto dál tak dlouho, dokud bude podporována Spojenými státy americkými. Politika Spojených států amerických půjde takto dál tak dlouho, jak to americký lid dovolí.

.Spravedlivý a trvajícím mír na Blízkém východě je možný. Je jednoduchý. Je tu možnost.

.Převzato a přeloženo se souhlasem správce stránek
www.antikrieg.com